

**PROTECȚIA MEDIULUI
ÎNCONJURĂTOR**

**APLICAREA DIRECTIVELOR EUROPENE
DE CĂTRE INSTANȚELE JUDECĂTOREȘTI
DIN ROMÂNIA**

VOLUMUL I

PROTECȚIA MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR

**APLICAREA DIRECTIVELOR EUROPENE
DE CĂTRE INSTANȚELE JUDECĂTOREȘTI
DIN ROMÂNIA**

VOLUMUL I

Selecții realizate de
DRAGOȘ CĂLIN, judecător, Curtea de Apel București
ROXANA MARIA CĂLIN, judecător, Tribunalul București

EDITURA UNIVERSITARĂ
București, 2022

Colecția ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ADMINISTRATIVE

Redactor: Gheorghe Iovan
Tehnoredactor: Ameluța Vișan
Coperta: Monica Balaban

Editură recunoscută de Consiliul Național al Cercetării Științifice (C.N.C.S.) și inclusă de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (C.N.A.T.D.C.U.) în categoria editurilor de prestigiu recunoscut.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CĂLIN, DRAGOȘ

Protecția mediului înconjurător : aplicarea directivelor europene de către instanțele judecătorești din România /

Dragoș Călin, Roxana Maria Călin. - București : Editura Universitară, 2022
2 vol.

ISBN 978-606-28-1484-7

Vol. 1. - 2022. - Conține bibliografie. - ISBN 978-606-28-1482-3

I. Călin, Roxana Maria

34

DOI: (Digital Object Identifier): 10.5682/9786062814823

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate, nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată fără acordul Editurii Universitare

Copyright © 2022
Editura Universitară
Editor: Vasile Muscalu
B-dul. N. Bălcescu nr. 27-33, Sector 1, București
Tel.: 021.315.32.47
www.editurauniversitara.ro
e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

Distribuție: tel.: 021.315.32.47 / 07217 CARTE / 0745.200.357
comenzi@editurauniversitara.ro
O.P. 15, C.P. 35, București
www.editurauniversitara.ro

Câteva precizări introductive

Prezentele volume realizează o selecție a câtorva zeci de hotărâri judecătorești pronunțate în ultimii ani în România care aplică directivele Uniunii Europene emise în domeniul protecției mediului înconjurător.

Lucrarea este extrem de utilă atât pentru asociațiile de mediu și pentru cetățenii implicați, cât și pentru judecători, procurori sau avocați, tematica vizată nemaiputând fi neglijată în facultățile de drept sau în dezbaterile publice.

De altfel, participarea publicului la procesul de luare a deciziilor administrative este un element important pentru a garanta că autoritatea ia o decizie pe cea mai bună bază posibilă. Cetățenii pot să protejeze mediul într-un mod mai eficace dacă au posibilitatea de a se baza pe cei trei „piloni” ai Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (Convenția de la Aarhus).

În cazul în care investițiile masive în infrastructură (autostrăzi, piste de curse, căi ferate, rețele de apă și canalizare, instalații de gestionare a deșeurilor etc.) necesare în viitorul apropiat nu sunt planificate, integrate și evaluate în mod corespunzător, conectivitatea habitatelor va fi amenințată.

Printre obstacolele specifice pentru punerea în aplicare a infrastructurilor ecologice se numără înțelegerea limitată a modului în care funcționează ecosistemele naturale, ceea ce se traduce prin capacitatea limitată de a concepe proiecte de infrastructuri ecologice, lipsa unor cifre și exemple privind atât beneficiile socioeconomice, cât și cele de mediu pentru a convinge factorii de decizie cu privire la oportunitățile investițiilor în infrastructurile ecologice, lipsa unei mentalități a planificării prealabile și utilizarea incorectă a proceselor de amenajare integrată a teritoriului.

Prezentele volume ajută cititorul, îl introduc în terminologie, tematică, posibile soluții.

Intervențiile asupra hotărârilor au fost reduse și au constat în îndreptarea tacită a unor erori minore, în uniformizarea pe cât posibil a unor referințe și în remedierea unor formulări mai puțin reușite, iar notele de subsol sunt menite să aducă câteva precizări. Am înlocuit acolo unde a fost posibil referirile făcute la coduri cu abrevieri incluse în lista enumerată la sfârșitul volumului: *C.civ.*, *C.fisc.*, *C.pen.*, *C.pr.civ.*, *C.pr.fisc.*, *C.pr.pen.*.

Demersul este susținut de Asociația Română de Drept și Afaceri Europene (ARDAE), de Centrul de Studii de Drept European (CSDE) al Institutului de Cercetări Juridice al Academiei Române și de Asociația Forumul Judecătorilor din România (FJR).

Dragoș CĂLIN
Roxana Maria CALIN

Cuprins

Câteva precizări introductive	5
I. Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind epurarea apelor uzate urbane	13
1. Limitele maxime admisibile de încărcare a apelor. Legiuitorul oferă emitentului autorizației posibilitatea de a stabili valori admisibile mai mici decât cele prevăzute în tabel (Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr.2093 din 21 mai 2018, ECLI:RO:ICCJ:2018:002.002093, definitivă).....	13
II. Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică..	20
1. Trimitere preliminară. Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică. Capturarea și transportul unui specimen de animal sălbatic din specia <i>canis lupus</i> (Judecătoria Zărnești, încheierea din 15 noiembrie 2018; Curtea de Justiție a Uniunii Europene, hotărârea din 11 iunie 2020, cauza C-88/19, Alianța pentru combaterea abuzurilor, ECLI:EU:C:2020:458)	20
2. În privința ariilor protejate (situri „Natura 2000”), amenajamentele silvice reprezintă informații publice care nu pot fi declarate clasificate (Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 2091 din 16 mai 2019, ECLI:RO:CABUC:2019:024.002091, definitivă)	39
3. Autoritățile naționale competente autorizează o activitate supusă evaluării numai după ce constată că activitatea respectivă este lipsită de efecte negative asupra integrității sitului menționat (Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 2284 din 12 iunie 2019, ECLI:RO:CABUC:2019:024.002284, definitivă)	58
4. Excepție de nelegalitate respinsă întrucât nu rezultă că pădurea va fi înlăturată de pe terenurile respective, singura modificare fiind înlocuirea treptată a arborilor maturi, care cedează spațiul generației tinere, iar procesul de exploatare a pădurilor echivalând cu regenerarea pădurilor prin transferul între generații, producția de masă lemnoasă fiind un	

rezultat al acestui transfer (<i>Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 640 din 23 octombrie 2019, definitivă</i>)	83
5. Includerea zonei în care se realizează proiectul în cadrul Sitului „Natura 2000” implică schimbarea situației juridice a acesteia din perspectiva protecției mediului și dă naștere unor noi obligații în sarcina autorităților din această perspectivă, chiar dacă această modificare este ulterioară avizului de mediu (<i>Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 5378 din 14 decembrie 2017, ECLI:RO:CABUC:2017:024.005378, definitivă</i>)	98
6. Declasificarea unui acord petrolier clasific drept „secret de serviciu”. Accesul liber la informațiile de interes public. Organism social interesat (<i>Curtea de Apel Timișoara - Secția de contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr.10 din 16 ianuarie 2018, ECLI:RO:CATIM:2018:010.000010</i>)	112
7. Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatice. Solicitarea avizului administratorului/custodelui ariei naturale protejate (<i>Curtea de Apel Constanța - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 67 din 1 aprilie 2021, ECLI:RO:CACTA:2021:016.000067</i>)	137
8. Dreptul UE obligă la realizarea unei evaluări complete și efective a efectelor pe care le-ar putea avea asupra siturilor „Natura 2000” atât planurile ce privesc gestionarea acestor arii speciale de conservare, cât și planurile care nu au o legătură directă cu sau nu sunt necesare pentru gestionarea siturilor, dar care ar putea afecta în mod semnificativ aria (<i>Tribunalul București - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 2993 din 15 iulie 2020, ECLI:RO:TBBUC:2020:007.002993</i>)	149
9. Comunicarea condițiilor specifice ce trebuie respectate pentru desfășurarea de exploatare forestieră în aria naturală protejată. Interesul acordat în privința stării de conservare și existenței speciilor și habitatelor protejate (<i>Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 685 din 3 august 2020, ECLI:RO:CABUC:2020:185.000685</i>)	163
10. Suspendarea executării unui act administrativ. Paguba iminentă. Posibilitatea realizării de lucrări silvice în zone sensibile care pun în pericol starea de conservare și existența speciilor și habitatelor protejate (<i>Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal,</i>	

<i>decizia civilă nr. 588 din 18 septembrie 2019, ECLI:RO:CABUC:2019:186.000588, definitivă)</i>	172
11. Suspendarea executării actului administrativ. Neîndeplinirea obligației de consultare (<i>Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1303 din 5 decembrie 2019, ECLI:RO:CABUC:2019:186.001303, definitivă</i>)	176
12. Planurile de gestionare și tăiere a pădurii ce nu sunt necesare sau direct legate de gestionarea ariei protejate creează prezumția că prezintă un risc semnificativ de a aduce atingere obiectivelor de conservare a ariei protejate precum și speciilor habitatelor și păsărilor din interiorul acestora (<i>Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1080 din 24 mai 2021, definitivă</i>)	186
13. Punerea în pericol a patrimoniului național natural din aria protejată, făcând și obiectul protecției dreptului fundamental la un mediu sănătos și echilibrat, reprezintă o încălcare a interesului național (<i>Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1409 din 13 decembrie 2019, ECLI:RO:CABUC:2019:186.001409, definitivă</i>)	194
14. Prezența urșilor în arealul uman generează o stare extremă de pericol, însă o astfel de situație nu justifică luarea măsurii uciderii animalelor fără o dovadă concretă că nu a existat o metodă alternativă acceptabilă pentru înlăturarea stării de pericol (<i>Curtea de Apel Constanța - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 181 din 16 decembrie 2020, ECLI:RO:CACTA:2020:016.000181</i>)	201
15. Odată delegată competența de parcurgere a etapei de încadrare a planului sau programului în procedura evaluării de mediu, în mod evident autoritatea căreia i s-a încredințat delegarea are posibilitatea adoptării oricăreia din deciziile finale ale acestei proceduri, inclusiv aceea conform căreia nu este necesară evaluarea de mediu prin emiterea unui aviz de mediu (<i>Curtea de Apel Timișoara - Secția contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 715 din 18 mai 2021, ECLI:RO:CATIM:2021:016.000715, definitivă</i>)	218
III. Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje	271
1. Recuperarea și reciclarea deșeurilor. Introducere pe piața națională a unor produse ambalate și a unor ambalaje, fără intervenție asupra acestora (<i>Curtea de Apel Pitești - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, încheierea din 2 februarie 2017; Curtea de Justiție a</i>	

<i>Uniunii Europene, hotărârea din 15 martie 2018, cauza C-104/17, SC Cali Esprou SRL, ECLI:EU:C:2018:188)</i>	271
IV. Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei	288
1. Emiterea autorizației de construire a unei hidrocentrale. Lipsa oricărei dovezi asupra pretensei distrugerii a habitatelor și speciilor protejate de pe suprafața ariilor protejate (<i>Tribunalul București - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 2939 din 14 iulie 2020, ECLI:RO:TBBUC:2020:007.002939, definitivă</i>)	288
2. Obligarea Administrației Bazinale de Apă de a monta instalații de măsurare a debitelor aval de captarea debitelor uzinate ale centralei hidroelectrice (<i>Tribunalul Dâmbovița - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 443 din 6 mai 2016, ECLI:RO:TBDBO:2016:005.000443</i>)	306
3. Amenajare hidroenergetică. Terții persoane vătămate într-un drept al lor sau într-un interes legitim se găsesc în imposibilitatea obiectivă de a cunoaște existența unui act administrativ adresat altui subiect de drept (<i>Curtea de Apel Cluj - Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 232 din 27 septembrie 2018, ECLI:RO:CACLJ:2018:048.000232</i>)	315
4. Ecosistemul acvatic este influențat nu doar de calitatea apei uzinate, ci și de o serie de modificări fizice produse prin utilizarea apei în cadrul hidrocentralei care afectează, prin simpla sa existență, curgerea și debitul apei naturale (<i>Curtea de Apel București - Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1189 din 14 iulie 2020, ECLI:RO:CABUC:2020:178.001189, definitivă</i>)	325
5. Centralele hidroelectrice de mică putere se încadrează în noțiunea de instalații supuse autorizării sau notificării, care sunt folosite pentru prelevări de apă de suprafață sau subterană ori pentru evacuări în receptori naturali, respectiv în noțiunea de „unitate de producție” (<i>Tribunalul Dâmbovița - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 488 din 9 martie 2017, ECLI:RO:TBDBO:2017:005.000488</i>)	337
6. Amenajare microhidrocentrală. Evaluarea impactului asupra mediului (<i>Curtea de Apel Alba Iulia - Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 3663 din 28 iunie 2018, definitivă</i>)	345

7. Includerea Mării Negre ca sursă de apă pentru utilizarea căreia operatorii economici sunt obligați la plata contribuției stabilită prin hotărâre de guvern (Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr.671 din 13 februarie 2014, definitivă)	360
V. Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului	363
1. Principiul „poluatorul plătește” are în vedere situația în care o entitate, în realizarea obiectului său de activitate, cauzează daune mediului înconjurător, situație în care este răspunzătoare pentru acestea și trebuie să ia măsurile de reparare sau de prevenire necesare și să suporte toate costurile aferente, vizând astfel activitățile profesionale care prezintă un risc pentru sănătatea umană sau pentru mediu (Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 53 din 21 ianuarie 2021, ECLI:RO:CABUC:2021:185.000053)	363
VI. Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului.....	372
1. S-ar putea vorbi despre o interpretare neconformă a dreptului UE dacă prin acesta s-ar fi impus „caracterul obligatoriu pentru autoritatea de resort de mediu a punctelor de vedere exprimate de autoritățile vizate” iar instanța națională, interpretând actul de transpunere, ar fi ajuns la concluzia că punctele de vedere respective au doar valoare consultativă sau că ele nici nu trebuie să existe ci este necesar doar ca autoritățile interesate și publicul să aibă posibilitatea de a formula astfel de puncte de vedere (Curtea de Apel Oradea - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 400 din 17 iulie 2020, ECLI:RO:CAORA:2020:008.000400, definitivă)	372
Lista abrevierilor și acronimelor utilizate	389

I. Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind epurarea apelor uzate urbane

1. Limitele maxime admisibile de încărcare a apelor. Legiuitorul oferă emitentului autorizației posibilitatea de a stabili valori admisibile mai mici decât cele prevăzute în tabel

(Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr.2093 din 21 mai 2018, ECLI:RO:ICCJ:2018:002.002093, definitivă)

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Circumstanțele cauzei. Cererea de chemare în judecată

Prin acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC Apă Canal SA SIBIU la data de 30.04.2015, în contradictoriu cu pârâta Administrația Națională Apele Române (în continuare ANAR), s-a solicitat să se dispună modificarea valorilor limită ale indicatorilor fizico-chimici din apa uzată stabiliți la pct. 7 nr. crt. 3, 4, 5, 6, 14, 15, 17 din Autorizația de Gospodărire a Apelor nr. 3/15.01.2015 și plata cheltuielilor de judecată.

La 27.07.2015 acțiunea a fost modificată în sensul solicitării, printr-un nou capăt de cerere, a suspendării calculului penalităților pentru depășirea limitelor indicatorilor fizico-chimici din apa uzată epurată evacuată.

2. Soluția instanței de fond

Prin sentința nr.197 din 6 noiembrie 2015, Curtea de Apel Alba Iulia – Secția de contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea modificată, ca neîntemeiată.

Instanța de fond a reținut că pârâta a emis, la cererea reclamantei, autorizația de Gospodărire a Apelor nr. 3/15.01.2015 privind „sistemul de alimentare cu apă și canalizare în municipiul Sibiu și localitățile limitrofe”, valabilă până la 31.01.2016, prin care s-au stabilit valori limită ale indicatorilor fizico-chimici din apele uzate epurate, în punctele de evacuare în receptor, râul Cibin.

Reclamanta critică indicatorii de la pct. 7 ca fiind mai mici decât cei cuprinși în actele de reglementare și mai mici decât cei stabiliți prin autorizațiile emise anterior, nr.301/16.11.2009, 259/31.10.2013.

Se reține că până la finele anului 2010 trebuia finalizată rețeaua de canalizare și stația de epurare cu treaptă terțiară, conform obligațiilor asumate prin poziția comună a UE Bruxelles, 24.11.2004, capitolul 22 Mediu - Calitatea apei – aglomerarea Sibiu și că în anul 2011, cea mai mare parte dintre lucrările prevăzute

de Avizul de gospodărire a apelor nu fuseseră încă începute, de aceea, a fost aprobat un program de etapizare în vederea realizării lucrărilor și măsurilor necesare conformării cu Directiva 91/271/CEE privind epurarea apelor uzate urbane și pentru îndeplinirea angajamentelor asumate de România în procesul de aderare la UE.

Reclamanta susține că programul de etapizare trebuia finalizat în trimestrul II 2015, de aceea trebuia să beneficieze de prevederile art.4 al. 11 HG nr.188/2002, pe când pârâta susține că reclamanta trebuia să finalizeze lucrările în trimestrul IV 2014, după această dată stația de epurare trebuind să funcționeze în parametrii proiectați iar parametrii de calitate ai apelor uzate evacuate trebuia să se încadreze în limitele prevăzute de legislația de gospodărire a apelor în vigoare – HG nr.188/2002 Anexa 3 NTPA 001/2002.

Hotărârea nr. 188 din 28 februarie 2002 reglementează normele privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, iar în Anexa Nr. 3 se regăsește normativul privind stabilirea limitelor de încărcare cu poluanți a apelor uzate industriale și orășenești la evacuarea în receptorii naturali, NTPA-001/2002.

Art. 4 prevede că: „(11) Pentru utilizatorii existenți, care realizează capacități de epurare în conformitate cu programul de etapizare aprobat, în autorizația de gospodărire a apelor, emisă pe o perioadă limitată, se înscriu valori ale substanțelor poluante care nu depășesc valorile-limită din tabelul nr. 1 din anexa nr. 2 la hotărâre - NTPA-002.”

Din aceste dispoziții rezultă că valorile cuprinse de actul normativ reprezintă limitele maxime admisibile de încărcare a apelor, legiuitorul dând dreptul emitentului autorizației de a stabili valori admisibile mai mici decât cele prevăzute în tabel, pe baza datelor și obiectivelor de calitate ale receptorului natural.

În opinia instanței, invocarea alineatului 11 de reclamantă nu înlătură dreptul emitentului autorizației de a stabili o limită inferioară celei înscrise în tabelul 1 din anexa 2, dacă la baza acestei conduite stă o justificare legală, deoarece dispoziția cuprinsă în alineatul 11 prevede doar interdicția de a stabili valori mai mari decât limita maximă. Or, interdicția de a stabili o valoare limită peste valoarea limită maximă, nu înseamnă că se interzice și stabilirea unei limite sub valoarea maximă admisă.

Se constată că din punct de vedere al modului de exprimare legiuitorul a folosit sintagmele „Limitele maxime admisibile”, „nu depășesc valorile-limită”.

Analizând dacă emitentul autorizației a stabilit limitele maxime admisibile la pct. 7 din autorizația 3/2015 cu exces de putere, instanța constată că, la baza acestor valori stă o documentație care justifică această conduită, fără a se putea aprecia ca fiind nelegală. Este de subliniat faptul că excesul de putere apare numai atunci când autoritatea/instituția publică are dreptul de apreciere și atunci când legea îi îngăduie o soluție din mai multe posibile iar instanța de contencios analizează conduita pârâtei din perspectiva legalității soluției adoptate.

Afirmația pârâtei că în stabilirea valorilor limită s-a ținut cont de obiectivele de calitate obținute pentru râul Cibin și de valorile determinate în urma monitorizării de control a apelor uzate evacuate sunt susținute de probe care au

relevat că în anul 2014 corpul de apă receptor, Cibin – aval confluența Valea Lupului - amonte confluența Olt a fost evaluată pe baza datelor de monitorizare ca fiind în stare ecologică moderată.

Așa fiind, se justifică stabilirea unor valori limită necesare pentru aducerea corpului de apă într-o stare calitativă superioară.

De asemenea, s-a avut în vedere că, în conformitate cu cerințele directive cadru apă 200/60/CE transpuse în legislația națională prin Legea apelor nr.107/1996, până la sfârșitul anului 2015 trebuie atinsă starea bună a corpurilor de apă.

Nu în ultimul rând, s-a avut în vedere că potrivit referatului tehnic 364/27.11.2014 întocmit de ABA Olt la pct. 8 valorile maxime realizate efectiv în anul 2013/2014 de către reclamant sunt mult mai mici decât valorile propuse și indicate în Autorizația de gospodărire 259/2013, respectiv, Autorizația 3/2015. În acest sens, a se vedea tabelul de la fila 121, exemplificând cu indicatorul de calitate CBO5 care a avut o valoare minimă în anii 2013/2014 de 4,45, un maxim de 8,0 și un mediu de 6,225 în timp ce valoarea contestată din autorizația 3/2015 este de 20.

Verificând fiecare valoare contestată din autorizația nr.3/2015, raportat la valorile realizate în anul 2013/2014, se poate concluziona că acest referat tehnic justifică conduita pârâtei, aceasta fiind responsabilă de atingerea unei stări bune a corpurilor de apă la sfârșitul anului 2015.

Afirmațiile reclamantei că programul de etapizare are ca termen de finalizare și punere în funcțiune trimestrul II 2015, că analiza funcționării stației de epurare poate fi făcută în integralitatea ei, doar după intrarea în funcțiune și a treptei de tratare a nămolului (obiectiv prevăzut în programul de etapizare), că este imposibil să se obțină rezultatele dorite privind limitele parametrilor apelor epurate efluente, stipulate în autorizația de gospodărire 3/15.01.2015, că limitele parametrilor trebuie menținuți conform prevederilor NTPA 002/2002 întrucât lucrările cuprinse în programul de etapizare nu sunt finalizate, sunt contrazise de referatul tehnic care a stat la baza emiterii autorizației.

În anii 2013/2014 valorile efectiv realizate ale indicatorilor contestați sunt net inferioare limitelor maxime stabilite prin autorizația 3/2015, contrazicând afirmația că nu se pot obține rezultatele dorite.

Pe de altă parte, este corectă afirmația pârâtei că, în ceea ce privește managementul nămolului, programul de etapizare prevede „extinderea gospodăriei de nămol existente (instalații pentru îngroșare mecanică; 1+1 îngroșătoare mecanice cu bandă); 1-1 instalații deshidratare nămol în exces; echipament monobloc pentru preparare și dozare soluție polimeri” cu finalizare în trimestrul II 2015. și acest fapt trebuie privit prin prisma valorilor efectiv înregistrate în anii 2013/2014 și a împrejurării că este vorba doar de o extindere a stației actuale care, din punct de vedere a dotării și a încărcării existente (se indică un grad de încărcare de 45%), este evident că nu poate justifica afirmația reclamantei că stația de epurare nu poate să funcționeze la parametrii optimi decât după punerea în funcțiune a treptei pentru tratarea nămolului.

În opinia instanței toate datele pe care pârâta le-a avut la data emiterii autorizației 3/2015, așa cum au fost prezentate instanței, justifică stabilirea valorilor limită.

Chiar dacă limitele maxime admise din HG nr.188/2002 – NTPA 001 au fost avizate de pârâtă în faza de proiect atât pentru lucrările finanțate din fonduri ISPA cât și cele finanțate din fonduri POS Mediu, limite respectate în cadrul proiectării și executării lucrărilor de extindere și modernizare executate, aceasta nu înseamnă că pârâta nu are dreptul să le modifice, cât timp autorizațiile se emit anual iar scopul urmărit de Administrația Națională Apele Române trebuie atins până la finele anului 2015.

3. Cererea de recurs

Împotriva sentinței menționate la pct.2 a declarat recurs reclamanta S.C. APĂ CANAL S.A. SIBIU, criticând sentința pentru motive de nelegalitate, în temeiul art.488 pct.8 din Codul de procedură civilă.

În motivarea sentinței, instanța de fond a reținut faptul că intimata a stabilit în mod temeinic, în conformitate cu prevederile art.4 din HG nr. 188/2002, limitele maxime admisibile de încărcarea apelor, legiuitorul dând dreptul emitentului autorizației de a stabili valori admisibile mai mici decât cele prevăzute în tabele pe baza datelor și obiectivelor de calitate ale receptorului natural.

Consideră că societatea reclamantă se încadrează în prevederile art.4 alin. 11 anexa 3 din HG 188/2002 deoarece obiectivele legate de funcționarea stației de epurare și respectiv de calitatea apei epurate deversate în emisar s-au încadrat în termenul cuprins în programul de etapizare, iar în conformitate cu actul normativ mai sus menționat, anexa 3, art.4, alin. 11: „Pentru utilizatorii existenți, care realizează capacități de epurare în conformitate cu programul de etapizare aprobat în autorizația de gospodărire a apelor, emisă pe o perioadă limitată, se înscriu valori ale substanțelor poluante care nu depășesc valorile-limită din tabelul nr. 1 din anexa nr. 2 la hotărâre”.

Programul de etapizare nr. 6009/22.11.2011 a fost întocmit în baza programului guvernamental de investiții POS Mediu 2007-2013. Acest program are durata de derulare n+2, respectiv 2013+2 = 2015.

Astfel în aprilie 2011, SC Apa-Canal SA Sibiu a semnat Contractul de finanțare cu Ministerul Mediului și Pădurilor, având durata de derulare: aprilie 2011-decembrie 2014 .

Acest contract de finanțare a fost apoi prelungit printr-un act adițional, până în decembrie 2015.

La data întocmirii Programului de etapizare nr.6009/22.11.2011, SC Apa-Canal SA Sibiu era încă la începutul derulării programului investițional din fonduri structurale POS Mediu 2007-2013.

Cu toate acestea, a prevăzut în mod obiectiv și real finalizarea stației de epurare Sibiu în trimestrul II al anului 2015, neștiind care va fi programul de execuție al viitorilor constructori și înainte de avea măcar proiectele de execuție a lucrărilor.

Drept dovadă, stația respectivă de epurare a fost recepționată, la finalizarea lucrărilor, în luna martie 2015, conform procesului verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 1 din 26.03.2015. Trimestrul IV 2014 a fost stabilit ca termen de finalizare pentru epurarea avansată (bazine de aerare) ca subobiectiv în cadrul cap.

1.2.2 din programul de etapizare. Termenul de finalizare pentru întreaga stație de epurare a fost trimestrul II 2015, linia de nămol fiind integrată funcțional în întregul proces de epurare. În lipsa aportului în debit și implicit în încărcarea apelor de supernatant provenite din treapta de tratare a nămolului, este imposibil să se obțină rezultatele dorite privind limitele parametrilor apelor epurate efluente, stipulate în autorizația de gospodărire a apelor nr. 3/15.01.2015 (pentru parametrii: azot amoniacal, nitrați, nitriți și fosfor total). Prin urmare stația de epurare Sibiu poate fi considerată funcțională la parametri proiectați doar după realizarea tuturor treptelor de tratare cuprinse în Programul de etapizare.

Prin Referatul Tehnic nr.25/31.10.2014 emis de Sistemul de Gospodărire a Apelor Sibiu, se precizează că, până la finalizarea treptei terțiare, se propune ca valorile maxime admise pentru indicatorii de calitate să rămână în continuare cei din autorizația de gospodărire a apelor nr.259/31.10.2013.

Administrația Bazinală de Apă Olt, în baza informațiilor cuprinse în documentația depusă și referatul susmenționat, a emis referatul nr.364/27.11.2014, referat în care sunt propuse pentru autorizare limitele parametrilor conformi Programului de etapizare ai stației de epurare. Deși în referatele mai sus amintite se propunea ca valorile maxime admise pentru indicatorii de calitate să rămână în continuare cei din Autorizația de gospodărire a apelor nr.259/31.10.2013, Administrația Națională Apele Române a modificat valorilor limită fizico chimici din apa uzată epurată evacuată în râul Cibin în mod nelegal.

4. Apărările formulate în cauză

Intimata pârâta Administrația Națională Apele Române a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului, ca nefondat și menținerea sentinței civile atacate.

5. Procedura derulată în recurs

În cauză a fost întocmit raportul asupra admisibilității în principiu a recursului, iar prin încheierea de ședință din data de 04 decembrie 2017, s-a dispus comunicarea raportului, în baza dispozițiilor art. 493 alin. (4) din Codul de procedură civilă, cu mențiunea că părțile pot formula în scris un punct de vedere asupra raportului, în termen de 10 zile de la comunicare.

La termenul din 26 februarie 2018 având în vedere că în raport s-a considerat că recursul este admisibil, neexistând o jurisprudență constantă la nivelul Secției de Contencios Administrativ și Fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a considerat, de către toți membrii completului, că recursul nu poate fi soluționat potrivit dispozițiilor art.493 alin.(5) sau (6) din Codul de procedură civilă și s-a fixat termen de judecată cu citarea părților.

6. Soluția instanței de recurs.

Analizând sentința atacată, prin prisma criticilor formulate de recurenta-reclamantă, a apărărilor expuse în întâmpinarea intimății-pârâte, Înalta Curte va respinge recursul, ca nefondat, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Problema de drept ce se impune a fi lămurită în prezenta cauză este legată de invocata incidență, în cazul reclamantei recurente, a dispozițiilor art. 4, alin. 11, Anexa 3 din H.G. nr. 188/2002 potrivit căroră, numai pentru utilizatorii de apă care „realizează capacități de epurare în conformitate cu programul de etapizare aprobat în autorizația de gospodărire a apelor, emisă pe o perioadă limitată, se înscriu valori ale substanțelor poluante care nu depășesc valorile-limită din tabelul nr. 1 din anexa nr. 2 la hotărâre”. La data emiterii Autorizației de gospodărire a apelor nr. 3/15.01.2015, contestată, nu fuseseră respectate termenele de finalizare a unor lucrări prevăzute în Programul de etapizare asumat și aprobat în anul 2011, fapt recunoscut implicit de către parte inclusiv prin răspunsul la întâmpinare unde se arată că „declararea termenelor privind finalizarea lucrărilor de investiții contractante nu pot fi imputate societății.” Independent de existența unei culpe din partea operatorului, textul de lege necuprinzând astfel de nuanțări, decalajele înregistrate au constituit motivul pentru care pârâta intimată a apreciat că S.C. Apă-Canal S.A. Sibiu nu se încadrează în prevederile art. 4, alin. 11, Anexa 3 din H.G. nr. 188/2002, raționamentul său fiind validat de către instanțe.

De asemenea, corect reține instanța de fond că, din dispozițiile legale rezultă că valorile cuprinse de actul normativ reprezintă limitele maxime admisibile de încărcare a apelor, legiuitorul dând dreptul emitentului autorizației de a stabili valori admisibile mai mici decât cele prevăzute în table, pe baza datelor și obiectivelor de calitate ale receptorului natural. Invocarea aliniatului 11 de către reclamantă nu înlătură dreptul emitentului autorizației de a stabili o limită inferioară celei înscrise în tabelul 1 din anexa 2, dacă la baza acestei conduite stă o justificare legală, deoarece dispoziția legală prevede doar interdicția de a stabili valori mai mari decât limita maximă. Or, interdicția de a stabili o valoare limită peste valoarea limită maximă, nu înseamnă că se interzice și stabilirea unei limite sub valoarea maximă admisă.

Legat de Referatele tehnice nr. 25/31.10.2014 și nr. 364/27.11.2014 emise de S.G.A. Sibiu și A.B.A. Olt, acestea sunt acte interne prin care se informează autoritatea care va emite Autorizația de gospodărire a apelor asupra situației din teren și se formulează propuneri cu privire la condițiile de autorizare, constituind un punct de vedere formulat în urma verificării în teren asupra respectării prevederilor de funcționare din punct de vedere al gospodăririi apelor, decizia finală privind condițiile de autorizare fiind stabilită de către autoritatea emitentă a autorizației de gospodărire a apei, ținând cont de prevederile legale și având în vedere imaginea de ansamblu a obiectivelor de mediu ale zonei în care se face evacuarea. Prin urmare, cele menționate în aceste referate nu se impun în mod obligatoriu a fi transpuse de către autoritate cu prilejul emiterii autorizației, aceasta având la dispoziție o marjă de apreciere proprie. Faptul că valorile prevăzute în autorizația de gospodărire a apelor nr. 3/15.01.2015 au ținut cont de situația reală existentă în stația de epurare sunt susținute și de valorile indicatorilor de calitate realizate de S.C. APA CANAL S.A. Sibiu în cursul anului 2015, conform rezultatelor monitorizării de control a apelor uzate evacuate efectuate de către laboratorul A.B.A. Olt.

Mai mult, conform Ordinului ministrului mediului și gospodăririi nr. 662/2006 privind procedura și competențele de emitere a avizelor și autorizațiilor de gospodărire a apelor, pentru folosința de apă S.C. Apă-Canal S.A. Sibiu, referatul tehnic care se ia în considerare este cel întocmit de A.B.A. Olt deoarece legislația în vigoare prevede că solicitarea de autorizare trebuie depusă la Administrația Bazinală teritorială și la autoritatea emitentă, în cazul de față A.B.A. Olt., respectiv A.N. „Apele Române”.

7. Temeiul legal al soluției adoptate în recurs

Având în vedere toate aceste considerente, Înalta Curte, în temeiul art. 20 din Legea nr. 554/2004 și art. 496 din Codul de procedură civilă, va respinge recursul ca nefondat.

II. Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică

1. Trimitere preliminară. Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică. Capturarea și transportul unui specimen de animal sălbatic din specia *canis lupus*

(Judecătoria Zărnești, încheierea din 15 noiembrie 2018; Curtea de Justiție a Uniunii Europene, hotărârea din 11 iunie 2020, cauza C-88/19, Alianța pentru combaterea abuzurilor, ECLI:EU:C:2020:458)

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Situația de fapt

1. Situația de fapt reținută de judecătorul de cameră preliminară a fost în sensul că:

2. La data de 09.05.2017, petenta Asociația Alianța pentru Combaterea Abuzurilor a formulat plângere penală împotriva: intimatului BF, în calitate de Director General al Asociației Direcția pentru Monitorizarea și Protecția Animalelor; intimatului CL, medic veterinar în cadrul S.C. C.V.Z. S.R.L.; persoanei juridice asociația DMPA și altor angajați ai acesteia, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 52 alin. 1 lit. d) raportat la art. 33 alin. 1 lit. a) și f) din OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice pentru capturarea și transportul în condiții necorespunzătoare a unui exemplar de animal sălbatic din specia *canis lupus*, care figurează în Anexa nr. 4A a OUG nr. 57/2007.

4. Animalul din specia *canis lupus* astfel capturat a fost ridicat de coadă și de pielea cefei, transportat până la o mașină ce nu se afla în imediata apropiere, introdus într-o cușcă de transport câini, fiind încălcate astfel dispozițiile din Anexa nr. I, Cap. I, pct. 2 lit. a) din Regulamentul CE nr. 1/2005 privind protecția animalelor în timpul transportului.

3. La data de 06.11.2016, în jurul orei 19.00, angajații Asociației Direcția pentru monitorizarea și Protecția Animalelor (DMPA), împreună cu medicul veterinar CL, angajat al SC C.V.Z. S.R.L. sub coordonarea directorului general al DMPA, intimatul BF, s-au deplasat în satul Șimon, Comuna Bran, jud. Brașov, cu intenția de a captura și reloca un exemplar din specia lup (*canis lupus*), care ar fi frecventat de câteva zile gospodăria unui localnic, jucându-se și hrănindu-se împreună cu câinii familiei acestuia. Lupul a fost împușcat cu medicamente veterinare stupefiante și psihotrope, fiind ulterior urmărit și ridicat de la sol contrar